

Megjelenik ez a lap hetenkint kétszer csötörtökön és vasárnap.
 Á r a :
 Egész évre . . . 6 ft. — kr.
 Félévre . . . 3 ft. — kr.
 Negyedévre . . . 1 ft. 50 kr.
 A szerkesztő irodája:
 Nagypiacz 322 szám.
 Lakása: Bolgárszeg 1425 sz.

NEMERÉ.

Politikai, közgazdasági és társadalmi lap.

Hirdetési díj:

4 hasábos garmond sorért, vagy annak helyéért 4 kr. (1—10 sornyi hirdetés ára mindig 40 kr.) — Bélyegdíj minden igtatáskor 30 kr. — Nagyobbhirdetéseknél alku szerint. — Hirdetések fölvetnek a szerkesztőségénél.

A belgrádi ünnepélyek.

F. hó 21., 22. és 23. napjain folyt le Belgrádban Milán fejedelem nagykorúsítási ünnepélye. Eddig még csak távirati tudósítások fekszenek előttünk; de azokból úgy látszik, hogy a szerb nép ezen örömmünepét egyszersmind Magyarországgal tüntetésre torzították épen a magyarországi szerbek.

Az eddigi értesüléseket a következőkben foglalhatjuk össze:

Már szerdán megnépesült, új képet öltött Belgrád városa. Még soha nem látott ember tömeg özönlött az utcákon. A fejedelem ezerszeres zsviökkel és hurrával fogadtatott. Mindenfelé a Milánhymusz zengett. Nagyszerű fáklyásmenet rendeztetett; s a kivilágítás lélekemelő képet nyújtott.

Csötörtökön, az ünnepély napján 101 ágyulövés közt kiragasztatott a fejedelem kiáltványa a néphez, melyet itt közlünk:

Kiáltvány szerett népemhez. — A Szerbia uralkodójára nézve törvényileg előirt teljesen korúsághoz érve, az alkotmány értelmében és mint Szerbia örökös fejedelme átvetem ma isten kegyelméből és a nemzet akaratóból az ország kormányát. Szerbek! Midőn fiatalon és tapasztalatlanul ez előtt négy évvel a trónra léptem, azon örömben, melylyel akkor engem fogadtatok, őseim és érdemeik iránt való tiszteletetek kifejezését láttam, azon érdemeikért, melyeket Szerbia körül szereztek, minden törekvésüket a trón föntartása és megszilárdítására fordítván, mi által nekem egy virágzó és megelégedett országot adtak.

Testvéreim! Irántam és családom iránt tanusított hűségteket nem viszonzozhatom másképen, mint ha ünnepélyes fejedelmi szavammal megígérem nektek, hogy minden iparkodásommal oda fogok törekedni, hogy az Obrenovicoknak méltó utódja, fejedelmi elődöm, a halhatatlan Mihály, nemzeti eszméinek hű folytatója legyek. Legyen Mihály magasztos szelleme a mi megvilágítónk, azon csillag, mely bennünket fényes célunkhoz, Szerbia szép jövőjére vezéreljen. Azóta engedelmisségtök és hazafiságtok jóltevő melegében nevelkedve, ma egy kedves kötelességet teljesítök, midőn fejedelmi köszönetemet nyilvánítom a nemzet képviselőinek, a honvédségnek, az állandó hadseregnek, az egyházi rendnek, a tisztviselőknél, szóval az egész nemzetben mindazoknak, a kik ama nehéz pillanatban az Obrenovicok sarjadékát közfölkialtással elfogadták. Különös elismerés él bennem azon érdemű és hazafias férfiak iránt, a kik a nép bizalmából kormányzókká lévén, engem azóta gondoskodásukkal vezettek.

A nép és kormányzás egyetértéséből származott alkotmányunk jótéteményeit érintve, örülök, hogy a kormányt mint alkotmányos fejedelem vehetem át. Tartsuk kötelességünknek valamennyien nemzeti intézményeink ezen alapjának gondos föntartását, a mely fejlődésünk biztosítékát foglalja magában. Ezen nagy nemzeti tény képesít engem, hogy egyesülten a nemzetgyűléssel a népjólét kifejtésén minden irányban működhessem.

Habár nagy is azon haladás, melyet országunk minden irányban tett, mégis sok nehéz kérdés megoldása vár reánk, hogy a mű tovább folytatását bizalommal adhassuk át a jövő nemzedéknek.

Különösen az állami tisztviselők hivatvák engem ezen nehéz feladatom teljesítésében támogatni. Midőn ma őket hivatalaik- és méltóságaikban megerősítem, ajánlom nekik, hogy szakadatlanul lelkiismeretesen feleljenek meg azon kötelességüknek, melylyel a haza javára megbizattak. De minden törekvésünk elégtelen lenne a nemzet közreműködése nélkül. Ezért felhívom a szerbeket mind, legyenek segítségemre azon hazafisággal, mely őket mindig kitüntette.

Azzal, hogy én titeket minden, még a legnehezebb körülmények közt is, mind a rend barátait, mint a törvényes hatalomnak engedelmes polgárokat, és mint a törvénynek hű végrehajtóit ismerlek, megszerezteétek Szerbiának az általános tiszteletet. Törekvéseinknek nemcsak arra kell irányulni, hogy ezt csonkítlanul föntartsuk, hanem, hogy még növeljük. Szomorú volna, ha

csak legcsekélyebbet is vesztenénk abból a mit apáink megszereztek, és kevés érdem reánk nézve, ha nem gyarapítanók azt.

Maradjatok tehát folyvást ezen üdvös uton, biztatok fejedelmetekben, a ki szilárdan el van tökéltve, hogy magát egészen boldogítástokra szentelendi; az isteni gondviselés bőven jutalmazandja meg hazafias törekvéseinket s kedves hazánk gyorsan foglalandja majd el a polgárosult államok közt azon állást, a melyre őt a szerb nemzet számtalan erényei följogosítják.

Kelt Belgrádon, aug. hó 10/22-én 1872.

Milán IV. Obrenovics,
Szerbia fejedelme.

Magyarországról 216 küldött jelent meg, kik a hivatalos program szerint mint küldöttségek fogadtattak. Azonkívül még 1714 magyar szerb jelent meg. A magyarok jobban tüntetnek Milán mellett mint az idevalók, kik szigorú rendőri felügyelet alatt állanak. A fáklyásmenet nagyon silányul ütött ki, legfőlebb 100 szövétneket hordottak. Hallani lehetett: „Éljen Karagyorgyevics!“ kiáltások is. A lg. és a kormány tüntetésektől tart.

Az utlevél rendeletek s láttamozás miatt izgatottság uralkodik a magyarszerb körökben és némelyek macskazenét terveztek Kállay számára, mely abban maradt.

A város ünnepies kidiszítására a régi — s a jövő, vagyis inkább reményelt Szerbia czimerei használatnak. A diadalkapuk egyikén e felirat volt: „Terjesszkedjenek ki határaid; ezt kívánják az összes szerbek az összes országokban.“ Az ünnepélyek alkalmával egy kép osztogattatott, mely a közepén Milant tünteti elő, a mint esküre emeli fel karját, s így szól: „Boszniát, Hercegovinát s Ó-Szerbiát meg kell hódítanom!“ Milán alakját szerb harcászok veszik körül, míg a képen fölül a keresztre feszített Jézus látható, ki diessugarakat lövel le s így szól: „Én kiut szenvedtem a keresztfán, most a szerbeken a sor, hogy a kereszt diadalát kiküzdjék.“ Jobbról látható egy mecs, melybe a villám üt; egy sárkány és kigyó (a törökök jelképei) a légben lebegnek.

A város által adott lakomán harezias áldomások mondattak. Krestics Beckserekről és Paulovich Panecsováról a fölött panaszkodtak, hogy a szerbek Magyarországon el vannak nyomtatva s ennek példájául a karloviczi congressus feloszlását említeék föl.

Még a következő távsürgöny fekszik előttünk:

Belgrád, aug. 23. A fejedelem tegnap fogadta a volt kormányzótestületet, mely szerencsét kívánt és Szerbia helyzete fölött jelentést nyújtott át, akkor a czár képviselőjét Dolgoruki herceget, végül a diplomatiái kart fogadta, melynek nevében a brit consul tartott üdvözlő beszédet, melyben az ország kedvező helyzetéről és a volt kormányzótestületről megemlékezvén azon reménynek adott kifejezést, hogy a fejedelem Szerbiát boldoggá fogja tenni. A fejedelem feleleteit azzal fejezte be, hogy igyekezni fog ez érzelmeiket igazolni és a garantiahatalmak bizalmát kinyerni. Az idegenek mint magánszemélyek fogadtattak. A katonai szemle fényesen sikerült.

Az ünnepély rendezavarás nélkül folyt le.

Xantus és a szászok.

Xantus János a bécsi világkiállítás magyarországi bizottmányának megbízásából beutazza az országot a kiállítás számára ethnographiai kimutatást összegyűjtendő.

A városi előjárásoknak miniszteriumi rendeletben meg volt hagyva, hogy tegyék meg az előmunkálatokat, szedjék össze az adatokat és bocsássák Xantus rendelkezésére.

Xantus Segesvárra érkezik, a polgármesterhez megy és kéri tőle az ethnographia készüléket. A polgármester erről nem tud semmit, a többi hivatalnok secundum ordinem erről nem tudnak semmit. — Xantus mondja a hivatalos számat. Keresik s végre megtalálják az árva rendeletet, melynek teljesítésére semmi sem történt.

Xantus eljön Brassóba, elmegy a főbíróhoz s itt a nota da capo kezdődik, de valahogy még is előkerül a rendelet, melyet a magyar miniszter Magyarországon magyarul mert írni. Ha németül lett volna fogalmazva, talán csak tettek volna valamit, de így itt is csak annyit működtek ez ügyben mint Segesvárt.

Végre is Götthez utasították, ki olyan adatokkal rendelkezne. Xantus utmutatót kért Götthez, de a szászoknak (kik Dobolyi Sándor szerint mindig kitüntek a magyar nemzet iránti hű és változatlan ragaszkodásuk által) a magyar miniszteriumi biztos számára nem volt idejük — alkalmasint nagyon el voltak foglalva a közügyek buzgó és lelkiismeretes gondozása és kezelésével.

Ezen eljárás közelebb szemügyre véve, különös reflexiókra szolgáltat okot. A cultura népe, mely a civilisatiót privilegiumnak véli, nem akarja adataival el látni a civilisatió legjelesb előmozdítóját, a világkiállítást! Mik lehetnek indokai? Meg akarja teljesen tagadni a magyar kormány iránti engedelmet? Tudja talán, hogy elfogulatlan ethnographia kellemetlen fényt derítene homályos viszonyaira? Vagy talán külön szászországi osztályt szándékszik rendezni a bécsi világkiállításon? Az osztrák bizottság talán örvendene ennek, a magyar kormány pedig — mint látszik — vannak bizonyos okai a türesre. Ha.

Brassó, aug. 25.

A lövelde, a szász „Schützenhaus“, a Wächterfélék akropolisza megható szép testvéresülési — tehát nem szász — jelenetnek volt tanuja e hó 24-én, Lajos napja előestéjén. A néptanítók idei póttanfolyamának több mint 160 magyar, román és német hallgatói elhatározták, hogy tanfelügyelő és királyi tanácsos Réthy Lajos nevenapját megünnepelik. S az ünnep méltó is volt mind az ünnepeit mind az ünneplőkhöz. Folyamának vázlata ez: Szombaton este 8 óra után a tekintélyes sereg négyes sorban a legszebb katonai rendben indult ki a rom. kath. iskolák udvaráról és vonult fel bolgárszegbe Réthy Lajos lakához, melynek udvarán magyar és román dalt énekelvén, a tanfelügyelőt a barátságos összejövetelre hívták meg. Ez hivatalos ügyben távol lévén, a tanítók az előadó tanárokkal a lövelde nagy termébe vonultak, mely jól ki volt világítva és zenétől hangzott. Meg voltak hiva Réthynek több magyar, román és német barátja és ismerőse kik közül számosan jelentek meg. 9 órakor megjött a tanfelügyelő néhány barátjával és lelkesülten fogadtatott. Tiszteletes Molnár János református lelkész és a póttanfolyam vezetője szép, lelkes beszéddel üdvözölte a buzgó tanférfit, ki nyájasan köszönt. A vacsora alkalmával felköszöntöttek Csia, Hausmann, Herrmann, Papp s több román tanító, a magyar és román énekkar pedig felváltva énekeltek.

Csia Sándor tanfolyami előadó beszédéből néhány eszmét megemlítünk:

Nemzeti és családi ünnepély ez, a nemzetiségeket látjuk mint testvéreket családi körben. Veres, fehér, zöld lobogó alatt egyesítsen bennünket a szabadság, egyenlőség, testvériség. Valamint a hegynek képe külön szempontokból különféle, úgy együtt-létünk jellege is másnak látszhatik Medgyesről és másnak Pestről tekintve. —

Az egész estély nem nagyon jó bor mellett nagy harmoniában folyt le; a hangulat nagyon derült, de nagyon tisztességes volt. Éjjel felé távoztak a vendégek és tanítók, magukkal vive kedves órák szép emlékeit.

Mi pedig ismételjük üdvőhajunkat ezen minden nemzetiség előtt érthető szózatban: Vivát Réthy!

Magyarfalók.

Belgrád városa meghívott több magyar várost, hogy képviseltesse magát a szerb fejedelem trónra lépte ünnepélyén. A magyar kormány azon elvből miszerint a külföld iránti képviselet csak a kormányt illeti, eltiltotta az ünnepélyen hivatalosan részt venni megengedvén, hogy egyesek kellő utlevéllel ellátva Belgrádba mehetnek.

A „Neue fr. Presse“ Kállay osztrák-magyar konsulra Belgrádban ráfogta, hogy ő ösztönözte volna Belgrád városát ezen meghívásokra, biztosítván az eredményt. Így tehát Kállay volna oka a Belgrádi meghívás kudarcának. A „N. f. Presse“ ezt azért látszott köhölni, hogy Kállay az egyetlen magyar diplomatának államásáról való elmozdítását sürgethesse. Az erre vonatkozó czáfolatból kitént, hogy Belgrád várossa Kállay tudta nélkül hitt meg egyes magyarországi városokat a belgrádi ünnepélyekre, s nem e consul tudtával, mint a „N. fr. Presse“ írta volt. E helyreigazítással azonban nem elégedett meg a „N. fr. Presse“ hanem folytatja most is támadásait, daczára, hogy a „Presse“ levelezője is igazat ad Kállaynak s azt állítja, hogy Kállayt csak akkor értesíték a Belgrád város által eszközölt meghívásról, midőn az már befejezett tény volt; a midőn azt kérdezték tőle, hogy mit tart erről a magyar kormány, kitérőleg felelt. Nincs tehát a „N. fr. Presse“ támadásának semmi alapja, s mindezen fölül még azt is írják, hogy gr. Andrássy külügyminiszter — Kállaynak eljárásáért — megelégedését fejezte ki. A külügyminiszter ezen eljárását csak helyeselni lehet.

Hazai közügy.

Az országgyűlés ünnepélyes megnyitása, mint halljuk, sept. 3-án fog végbemenni. Ez szükségessé teszi, hogy a képviselők már előbb gyűljenek össze a korelnök választása és egyéb előmunkálatok megtételére.

A magyar miniszterium összes tagjai Bécsbe utaztak. A trónbeszéd szövege, melyben több igen fontos tárgy lesz érintve, Bécsben fog véglegesen megállapítani egy — a király elnöklete alatt tartandó minisztertanácsban. Ezenkívül mint halljuk egy nagyobb minisztertanács fog tartatni, melyben közös külügyminiszter, a magyar és osztrák miniszterek is részt vesznek — s a berlini királyi ut fog szőnyegre kerülni, s egyszersmind ekkor döntenek el az ügyben a végleges megállapodást.

Ujvidéken Miletics és társai egy emlékiraton dolgoznak a congressus feloszlásáról. A kormány érellyes intézkedései a közönségben kellemes sensatiót keltek. —

Külföld.

Angliában a féni mozgalom ismét fölüti fejét. Legalább az angol kormány azt véli, hogy a féniek új terveiről értesült. Egy skót lapnak írják Londonból, hogy a kormány ismeri a legújabb mozgalom élén álló férfiak neveit, tudja lakásukat és folytonos rendőri felügyelet alatt tartja, azonban nem fogja őket bántani mindaddig, míg semmiféle törvényellenest nem csinálnak. Különben a munkás-mozgalom sokkal ijesztőbb az angol sajtó szemében, mint a fénieké. Egy angol lap így ír e tárgyról: „Ha a legkülönbözőbb, sőt minden iparágban naponként szemléljük a munka beszüntetését, ha meggondoljuk, mily majdnem a forradalommal határos következményeket vontak maguk után a munka beszüntetések, a magasabb munkabérek, különösen pedig a rövidebb munkaidő a község bányákban, ugy aggodalommal kell kérdeznünk: Hová vezet ez elvégre?“

Az új szerb kabinet következőkből áll: Barnevacz elnök, had- és közlekedésügy, Ristits külügy, Milojkovits belügy, Zovanovits pénzügy, Selekovits cultus és igazságügy.

Az amerikai unió elnökválasztásának napja mindinkább közeledik. Nov. 5 én gyűl. össze az egyesült államok minden 21 éves polgára, hogy megválassza az elnökválasztókat, kik határozott utasítással ellátva, a fővárosokban összegyűlnek s az elnököt megválasztják. Körülbelül 7 millió polgár fog szavazni. Az elnökválasztó collegium absolut többsége 184; eddig van Grantnak 134, Greelynek 85 szavazata; 137 szavazat pedig még kétséges.

Tanügyi hírek.

A kereskedelmi tanodák szervezete iránt a kereskedelmi és közoktatási miniszteriumok Göncey Pál, Lewin Jakab és Matlekovics Sándor urakat megbízták egy terv készítésével, egyuttal utasítván őket, hogy a kereskedelmi körök részéről jött azon megjegyzést is, melyszerint vidéken nagyobb tanerőket igénylő intézeteket föllátni nem igen lehet, tekintetbe vegyék és ily szempontból lehető kevés évre is (két évre) dolgozzanak ki tantervet. A bizottság e meghagyásnak megfelelőleg szabályul tekintendő tantervet készített három évfolyammal és az említett szempont tekintetéből kivételkép alkalmazandó két évfolyammal. Ezen tervezetek jöttek legközelebb tanácskozás alá a közoktatási tanács műszaki osztályánál, hol azonban a két évre terjedő tanterv egészen elvetetett s kimondatott, hogy a két évi tanfolyamot teljesen pótolja a polgári iskola, melynek épen célja a gyakorlati életre való minél gyorsabb kiképzés. Ez a dolog tényálladéka, nem pedig az, mint az több lapban közöltetett, hogy a miniszterium által készített két évfolyami tanterv helyett a közoktatási tanács három évfolyamit készített volna.

V e g y e s.

(Ő felsége születésnapjának előestéjén) Kézdí-Vásárhely lakói világítottak. K. F. gyógyszerész, köztestületü derék honpolgár kiváló díszes világítást rendezett üdvözlő átlátszóképpel, és a zenekar házánál való elvonulásakor nemzeti színü görögützet gyújtott. Fájdalunkra értesültünk, hogy egy gaz kéz követ dobott be egyik kettős ablakán.

(A Szechenyi szoborról.) Tizenkét év előtt elhatározta a nemzet, hogy gr. Szechenyi Istvánnak szobrot emel. Össze is adott e célra 80,000 forintot, de a szobrot ma is hiába keressük nyilvános téreiken. Ma végre meglepetve olvassuk, hogy a szobor-ügy egy lépésre előbbre haladt; a szobor minta készen áll. E szerint remélhetjük hogy még néhány év múlva a szobor érezbe öntve lesz. Addig is tehát míg a szobrot megláthatjuk, közöljük a minta leírását a mint azt a „F. L.“-ban olvassuk. „Engel mintája, — mond az ismertető — most már, a többszörös változtatás után, megközelelti a széptani kívánalmakat. Az arczban ugy, mint az egész szoborban megvan az a nyugalom, mely nélkül valódi szobormű nem képzelhető. A fej talán nem eléggé typicus, de hü és méltóságot kifejező. Az arányok helyesek. Az öltözetben is sok változás történt. A kard, mely előbb balkézrel előre nyujtva, tulságos actióban volt tervezve, visszatért nyugalmas helyzetébe, a kar kinyujtva iratkozeget tart, mintegy ajánlólag, mely, akár első ajándékára az akadémiát illetőleg, akár valamely későbbi térvére vonatkoztatjuk, nem rossz és nem vág ki tulságosan a szobrászat nyugalmi törvényeiből. Hanem az öltözet tulszegényes; és ez nincs egészen jól. Engel megis ígérte, hogy ezen segítni fog. A ránczolat (draperie) elég természetes. A mente jobb szárnya egy darab kövön, a szobor szilárd-ságának eme kisegítő pótlékán nyugszik s ez a „szükséges rossz“ ködarab lehetőleg földve van.“ Ismertető azt hiszi, hogy Szechenyi szobra jóval sikerültebb lesz a Fernhorn által készített József-szobornál.

(Bittó István) igazságügyminiszter, mint biztos forrásból értesülünk, beadta lemondását.

(A franczia-angol) kereskedelmi szerződés, mely iránt az angolok az utolsó időben Thiers protectionisticus kívánalmi folytán kinyilatkosztatták, hogy inkább nem is kötnek szerződést, mint sem ily szellemű, újabb időben újabb tárgyalásokra adott alkalmat. Thiers maga érintkezett d'Harcour gróffal, a franczia-londoni követel s maga szabta volna meg a részleteket, melyekre az új szerződést fektetni kívánja.

(Brace, amerikai utazó) a szász lekentzoi ev. lelkész Budackertől, ki a szászok elnyomtatását említette, azt kérdezte: „Hány éve, hogy az országba jöttök?“ „700 éve.“ „Ha ennyi idő alatt nem lettek magyarok“ mondá erre Brace „akkor nincs mit panaszozniok!“

(Belgrádban) e hó 21. a kivilágítás, fáklýasmenet és zene alkalmával a fejedelmet a palota kertben egybegyűlt magyarországi szerbek ezen kiáltással fogadták: „Éljen a szerbek királya!“

(Az orosz belügyminiszter) megparancsolta a sajtóhatóságoknak, hogy a három császár összejövetelére vonatkozó conjuncturalis czikkeket ne engedjék közölni a hirlapokban.

(Hafasias szerbek.) Karlovicz, Zimony és Pétervárad városok küldöttségek által tiltakoztak a királyi biztos előtt a congressusi képviselők által elkövetett fölségértés ellen. Jóllehet a congressus már föl volt oszlatva, mégis ebédre hivta meg annak tagjait a pat-

riarcha-helyettes, sőt uti költségeiket is utalványoztatta a nemzeti alapból, ez által mintegy 7000 frttal rövidítvén meg azt.

(Széplaki Ferencz obligeti plebánus) folytonos jótévedője a szegény állású tanítóknak. Egy tanítónak kinek tehene elveszett, e nagylelkű esperes saját teheneiből küldött egyet. Egy más, zeneszerető tanítónak forró vágyát azáltal teljesíté, hogy neki zongorát vett. Egy más szegény tanítót fél év alatt 100 frtnál többet segélyezte. A neki járó temetési díjt rendesen a tanítóknak juttatja. Segitse Isten, hogy még sok jót tehessen!

(Egy kalandos élet.) „Bandi pap“, a volt kunágotai plebánus, mint tudva van, nem rég a budai színházban vendégszerepelt. Most a „Gyorsposta“ azt közli felőle, hogy Debreczenben nem sokára áttér ref. hitre s „a ref. isteni tisztelet ágaiban fogja magát egy darabig gyakorolni“ — előbb azonban még háromszor föllép a budai színpadon.

(A pesti távirtdai hivatalban) a minap egy távirász agyonütötte collegáját, hogy a pénztárban levő 60 frthoz juthasson. A „Sprechaal des Beamtenvereins“ hosszú szakavatott czikkben tárgyalja ezen tettnek okait. Szerénte a szorult anyagi állapot, a pénzbírságok, mindenféle levonások a testi és lelki erejéből kimerült hivatalnokot végre is kétségbeejtik és menthetetlen tetekre viszik.

(Észak Amerikában), Aschland Wiscousin városának néhány ezer lakója közt sem ügyvéd sem pap nincsen.

(Jápannak) sem több, sem kevesebb, mint épen nyolcz császárnője van jelenleg. Azt mondják, hogy mindenik szép és fiatal. Az egyiket közülök, Issát közelebb készülnek istennőnek promoteálni. Ez körülbelül „csalhatatlan.“

(Még mindig Arkádiában élünk.) Egy öreg ember nagy csomó „képet“ talált az uton Szt. Lóna körül. Az arra járóktól kérdezte, hogy mi hasznát vehetné s azok azt mondták, hogy sokat érnek. Egy fiatal menyecskét is megkérdezt, ez cigóratva az öreget kérve, hogy adja neki, nagyon szeretné ládájára ragasztani. A jó öreg engedett a kérésnek, csak négy darabot tartott meg magának. Ezért a négy darabért a faluban aztán nagyon sok ezüst és réz pénzt adtak neki s ekkor tudta meg, hogy az a sok rongyos, haszontalan kép mind pénz volt. Bepanaszolta a cirogatós menyecskét aztan a szolgabírónak, de már késő volt.

(Nagy-Kanizsa vidékén) is a világ végének közeledtét temérdeken hitték s e miatt nem dolgoztak, ettek-ittak s éjjel lesték a szörnycsillagot ásó, kapa, vasvilla s egyéb ölö szerszámmal. Augusztus 11-én estve Nagy-Kanizsán a Bay kertben léggömböt eresztettek föl, mely Szt.-Miklósnál bocsátkozott lefelé; az éjjelezők ezt látva, neki, itt van az üstökös, üssük, vágjuk, szurjuk s mentsük meg a világot. Az üstökös kimult, a diadal nagy, csak népnevelésünk szomorú állapotán bankodhatunk.

(Szerelmi boszu.) Filler Ferencz süitőlegény Pesten folyó hó 16-án volt esküvését tartandó. A mint d. u. menyasszonya és a násznéppel a n. mezőútczán a templom felé haladt, egy ház kapuja alól kiugrott előbbi kedvese Grosz Klára és majdnem fél fontnyi paprikát szórt a szemébe. Filler 2 órára világtalanná vált és csak orvosi segély után, s mindazáltal gyuladt szemekkel mondhatott menyasszonyának örök hűséget. Grosz Klára le lett tartóztatva.

(Mire használják a kanalat?) A pestvárosi királyi fenytő törvényszéknek 19-ik számú pinczefogdájából Molnár György, Tóth Benjamin, Csernusek J. és Kustus nevű veszélyes rabok aug. 18-án estve 9 és 10 óra közt egy kanál segítségével börtönök egyik falát áttörték azon czéllból, hogy a lyukon át egy lépcsőre jutván, a háztetőn meneküljenek. Épen a döntő pillanatban meglepte őket Horvát felügyelő. A rabok mostan megérdemelt fegyelmi büntetésben részesülnek, mert rosszban kanaloztak.

(Egy fiatal öngyilkos.) Wisztopil Lajos 12 éves vésnőkinas Pesten aug. 22-én eddig még kinem tudható okból, választó vizet ivott, és kegyetlen kinok közt szállították a kórházba. Fölgyógyulásához az orvosok semmi reménnyel sincsenek.

(Óriási harang.) A harangöntés körül újabb időben felmerült legérdekesebb, mindenek felett pedig legnehezebb feladatok egyike a kölni dom számára tervezet új, nagyszerű — az ügynevezett „császár“-harang öntése, mely folyó évi jun. 26-kán árlejtés utján volt biztosítandó. Ez óriási harang anyagául azon 22 darab franczia bronzágyu fog szolgálni, melyet a közelebbi porosz-francia háboru alkalmával császári védnöke „hódított“ el, s melyek Kölnbe már meg is érkeztek. — Az öntendő harang méretei rendkívüliek, alsó átmerője 7 meter, megfelelő magassága 5½ meter.

Ezen mértéknél fogva Európa mindazon harangjai között, melyekkel rendszeresen (tehát mozgatva) harangozni szoktak, a legnagyobb és legnehezebb, mert jólehet a moszkvai hires harang, meg a pekingi ennél nagyobbak, de ezeket nem szokták mozgásba hozni, hanem csak oldalukat kalapálni. A császár-harang öntése a város területén belül fog történni, mert kiterjedése és súlya sokkal nagyobb, hogyszem annak nagyobb távolságra való szállítását könnyű szerrel eszközölni lehetne.

(Harapat hölgye.) kit a „Reform“ egy közleménye hozott a nyilvánosság elé, mint a „Pester Journal“ írja, a napokban különös látogatásban részesült. — Egyik pesti zuglap szerkesztője, ki hirlap írói szerepét zsarolásra szokta felhasználni, meglátogatta a hölgyet. Nehány bevezető szó után, melyek azonnal sejtnei engedték a jó ember célját, egyenesen kijelentette, hogy azon esetben, ha nem kap bizonyos összeg pénzt, a „R.“ czikke kérelhetlenül lefordítatik, s szó szerint közöltetik a német lapban. Mély bókkal végezte a mi emberünk előadását s várt annak eredményére. Az eredmény nem is maradt el. A hölgy bájoson mosolygott, s tárczája után nyulván, abból egy tiz forintos bankjegyet adott át a boldog „szerkesztőnek.“ „Uram“ — így szólalt e közben meg, — „a mint hallom, azon lap azt írja, hogy szép vagyok, fogaim olyanok mint a gyöngy, kesztyűm mindig tiszta, és nagy befolyásom van a miniszterekre. Adok önnek tiz forintot, de csak azon feltétel alatt, ha — ön az említett cikket szóról-szóra lefordítja, s lapjának legközelebbi számában közzé teszi.“ A hölgy ismét mosolyog; a szerkesztő elámul, s nem jut szóhoz, de a bankjegyet zsebre teszi. Kölcsönös néma bókok, s a szerkesztő — elpárolog. — Így beszél el az esetet mely nem is érdektelen.

(Szigligeti századik) színművének elfogadása alkalmával a „Figyelő“ indítványozza, hogy a derék író a nemzet ez alkalommal megérdemelt kitüntetésben részesítse. A napi sajtó helyeslőleg közölte ez indítványt, azonban kivételül még semmit sem hallunk.

(„Életképek“) czim alatt Kolozsvárt oct. hótól fogva egy szépirodalmi lap fog megindulni Kriza János szerkesztése alatt, a melyet több mint kilenczven erdélyi író támogatna. E lap mintegy folytatása lenne a szabadságharcok alatt Petőfy Sándor és Jókai Mór által szerkesztett „Életképek“-nek.

(Uj gróf.) Mint a „Ref.“ írja, Aczél Péter, Arad megye ifju főispánja, grófi rangra fog emeltetni. Ugyan ő volt az, ki, midőn az 50-es években a család többi tagjai bárói rangra emeltettek, mint 19 éves ifju azt mondta, hogy inkább marad egyszerű magyar nemes, minthogy osztrák báró legyen, és ezzel a báróságot visszautasította.

(A világiállítások.) Ily czim alatt tett közzé Mádai Izidor egy utmutatást a világiállításokban részt venni szándékozók számára. E füzetkének egy része a világiállítások közlönyben már napvilágot látott, azonban a különféle kiállítások alkalmával jutalmat nyert kiállítók névsora és egyéb közlemények, melyek különösen a kiállítókra nézve alkalmas utasításokat tartalmaznak, most először jelennek meg.

(Osztrák praevericatio.) A bécsi világiállítás egyik osztrák szakelnöke kéz alatt felszóllított számos magyar bányász, ásványvíz és cukorgyár tulajdonosokat, hogy kiállítandó tárgyaikat ne a magyar; hanem az osztrák osztályba küldjék be, azzal kecsegtetvén, hogy ott több figyelmet fognak azok támasztani. Elég szégyen, hogy Magyarország nagyiparosai közt találkoztak olyanok, kik a csábításoknak engedvén, készek voltak hazájuk iparán ezen árulást elkövetni. Míg a magyar bizottság észrevette magát ezen urak be is fizettek 47000 frotot az osztrák osztály költségeinek fedezésére. Ipari miniszterünk ennek következtében osztrák collégájához fordult, kérve, hogy tiltsa be ezen praevericatiót. Ugy látszik azonban, hogy az osztrák miniszternek is tetszett a dolog, s ezért azzal mosdott ki, hogy ő nem szólhat bele a bizottság dolgaiba. Végül a magyar miniszterek kényszerültek, ő felségéhez ez ügyben elmenni, ki is az illetékek visszafizetését elrendelte, és a magyar iparosokat saját honi osztiályukra utasította.

(A karlóczai szerb egyházi congressus,) melynek folyó hó 18-án kellett volna megnyitania, a congressuson predominaló Miletics és társainak indítványa folytán keletkezett azon felségéért határozat következtében, hogy az uralkodó személyesítőt: Mollinár Antal altábornagy kir. biztost az őt megillető s Mária Terézia óta részletesen körülírt ünnepélyességgel fogadni nem fogja — meg nem nyitathatott.

A kir. biztos, kinek tiszteletére Pétervárad loyalsabb polgárai és hatósága 17-én este fényes kivilágítást rendeztek s a másnapi ünnepélyes karlóczai bevonulásra is minden előkészületet megtettek, éjtélkor lön

hivatalosan értesülve a felségéért, durva határozatáról, s ismerve magas hivatását és kötelmeit, azonnal még hajnalban levelet küldött Karlóczára Stojkovic érsek helyetteshez, tudatváu, hogy ily körülmények közt nem fogja megnyitni a congressust.

(A „Wanderer“ szerént) a Szerémségben a papok izgatnak az iskola-adó ellen.

(Képviselőválasztás.) Beszterczén augusztus 6. tartott meg a második képviselő választás, miután július 23-én Hoffgráff ügyvéd és Décani Gusztáv tanár képviselőjelöltek egyike sem nyerte el az absolut többséget. Décani Gusztáv 561, Hoffgráff 377 szavazatot nyervén, első választott meg.

(Egy örült röpiratából.) Waldemár Streubel, ki Arkolay álnév alatt egész hadjáratot kezdett az újabb tüzérési vívmányok ellen, s ki merész fellépésével, furesábbnál furesább eszméivel sokakat a maga részére hódított, Heidelbergben megörült. Kedélyállapotának ziláltságát, eszméinek rendezetlenségét és zavarosságát elárulták mindjárt legelső művei. De csillogó irányja, meglepő eszméi és szokatlan eszejárása lebilincselte többeket, kik az ész rendes működésének tekintették azt, mi tulajdonképpen már az örültség symptomája volt. Legesodálatosabb műve 1870-ben jelent meg, melyben az osztrák-németeket a német cultura nevében a magyarok, csehek, rumének s a többi nemzetiségek kiirtására szólítja fel. Közliünk néhány sort e műből, mely elég világosan jelző már szerzőjének szellemi állapotát:

„Ép most jelentkezik Európában számos kis népecske, melyek lármájuk által igyekeznek maguknak fontosságot szerezni. — E népecskének hasonlítanak egy félelmes patkánykirályhoz, mely császári önfertőzésből, dinasztikus elvakultságból és népies rohadásból vette eredetét. Ez természetesen a kukacok aranykora, kicsiny, barbár és erkölcsileg sülyedt népkukacoké. Ezek a csehek, magyarok, szlávok, mint nyujtókodnak, mint zabálnak és kövérednek! De jönni fog a világ nagy szelleme, haragosan s az örök igazság nevében! O lesz az, ki ez utálatos üzemekre — borsot és sőt fog szórni. És akkor megdöglenek e férgek! Míg a csehek, magyarok és szlávok békén vannak, mint elbizakodott barbárok, legfőlebb türetni van igényük. A mint azonban megmozdulnak, a mint szemtelenek és rakoncátlanok lesznek, ebből nemcsak Ausztriára, hanem az európai szabadságra, az európai culturára származik veszély! E nemzetiségek bizonyos tekintetben a művelődés tyukszeméi. Ha nem fájnak, el lehet őket, bár mindig kényelmetlenek, viselni. De ha fájni kezdenek, ki kell őket irtani pokolkövel és vitriollal. A kérdés az: Ázsia-e, vagy Európa? barbárság-e, vagy civilizáció? A magyarokról pedig így szól: „A magyarok nemzetiségi tekintetben tüneménynek nevezhetők. Hasztalan keresnök hozzá hasonló néptörzset a történelemben. Elődeik született rablók, gyilkosok és emberi szörnyek voltak, s évszázadokon át Magyarországon az újdonszülött gyermekeknek csak azon rendeltetésük volt, hogy szörnyek, gyilkosok és rablók legyenek. Az öregek meghaltak, miután e rendeltetésüket betöltötték. Kételkednünk kell az isten és az emberiségben, ha e népfaj történelmét tanulmányozzuk. E történelem egyetlen borzasztó vértócsa, melybe ártatlanul milliók vére folyt, s mely mindenkit utálattal kell, hogy el-töltsön a mostani magyarok iránt. Ezen emberek mind-egyike olyastól származik, kinek kezei ártatlanul kion-tott embervértől párolognak. Egy magyar család sem ment származásánál fogva a gyalázat és gyilkosság szennyétől. A tatárok, saracénok, törökök és egyéb barbár népek évszázadokon át elkövetett gyilkosságai, rablásai és kicsapongásai együttvéve sem közelítik meg e népfaj gyalázatos tettei összegét, melyeket hivatás-szerűleg üzött. Előéletük után azt kellene hinnünk, nem emberektől, hanem tigrisektől és hiénáktól származnak.“ Ez csak elég bizonyíték lehetett mindenki előtt már 1870-ben arra, hogy ez az ember nem rendelkezik ép észszel. És még is dicsérték akkor az örült szelleműs modoráért! Egy bolond persze szá-zat csinál.

Helyi különfélék.

8 lábnyi magas ember Brassóban. Egy olvasónk ezt beszéli nekünk: „Vettem a „Graben“-ből egy öl tüzfát; otthon ölle rakattam és elébe állottam és ime két lábbal voltam magasabb mint az ölnyi farakás. 6' + 2' = 8'“

A szentlélek utcában lakik egy szomszéd, ki nagyon kedvelé és keresi az igazságot — kiindulva azon elvből: in vino veritas. És megtámadja a józan atyafiakat s olyanokat mond nekik, melyekért — ha nem is igazak — csodálkozom hogy nem törték be a fejét.

(Gyászjelentés.) Alólírottak mélyen megszorodott szívvel jelentik, hogy

ROEDIGER REZSÓné szül. KOVÁTSY SAROLTA f. hó 25-ikén d. u. két órakor öt heti nehéz szenvedések után inlázban meghalt.

A boldogult összesen 44 évet élt; abból 25öt az állandólag boldog családi szövetségben. Mint gyermek és testvér; mint szerető hü nő és gondos édes anya örökre feledhetetlen; elvesztése örökre kipótolhatatlan.

Földi részei 27-ikén d. u. 4 órakor tették örök nyugalomra a reformatusok szertartása szerint, a Rózsa téren fekvő halotti házból.

Emléke áldott és kitörülhetetlen övének szívéből!

Brassó, 1872, aug. 25.

Roediger Rezsó, m. k. honvéd százados, a boldogultnak férje. Roediger Laura, Lajos és Emma, gyermekei. Kovátsy Sámuel, a boldogultnak atyja. Kovátsy Dávid, Dániel, András, Teréz Debreczi Károlyné, Mária Jankó Károlyné, Polixena b. Apor Miklósné, testvérek.

A székely ló-faj megmentése érdekében

(Vége.)

Mint áll napjainkban tul a Királyhágón az egykoron oly jó hírű ménesek- és istállóknak ügye? mi befolyással volt sorsukra a forradalom, s jelenleg mennyi gond van arra fordítva, hogy az eredeti magyar lófaj el ne korcsosuljon?... mindezekre nincsenek újabb adataink. Erdély földjén az utóbbi idők alatt Lázár Mór és id. Teleki Domokos grófok fordítottak több gondot, fáradságot és költséget e téren, kik után kisebb mérvben még Pataki Miklós is említendő; a Wesselényi-, Bánffi, Daniel-féle fajta lovak csak hirben élnek; a forradalom, mint sok egyebet: ezeket is megsemmisíté!...

És ennek ellenére, hogy tul és innen a Királyhágón az állam és egyesek a lótenyésztés iránt oly nagy érdekeltség-, oly nagy szenvedélyvel viseltetnek, akkora gondot és figyelmet fordítottak régebb és újabb időkben is: bámulatos az a közönyösség, az a hüle, az a tátottzásúság, hogy egyesek még csak most veszik észre, hogy a már-már egészen elkorcsosult, már csaknem kipusztult székely lófajban egy akkora kincset veszítünk, a melyről alig lehet képzeletünk.

Ez a székely lófaj, a székelyeknek Erdélyben letelepedése óta (mert kétségen kívül egész Attila koráig felvihető eredetök) itt volt az orrunk előtt, s csak most tünt fel egyesek előtt, midőn már-már kifogyó-félben van, hogy ez egy tökéletes eredeti arabs faj, az ismert tiz (10) arabs lófajok közül leginkább hasonlít a kadisi fajhoz, mely nagyobb részint ott is, mint itt nálunk, leginkább teherhordásra használtatik: de ezenkívül itt nálunk rövidebb hegyi utakra használható, hol és a mikor bámulatos ügyességgel hordozzák az embereket a legéletveszélyesebb helyeken át! Kis termetű, zömök, nagy orrlyuku, gyors, tüzes, tartós, sokat és hosszú utat meggyőző lovak ezek; kellemesen, büszkeséggel mozognak, egyformán és mindvégig biztosan járnak, éhséget, szomjat sokáig elbirnak; szóval: rendkívüli jó hámos lovak. Oroszhegyen (Udvarhelyszéken) a nevezett faj legtisztább vérében — mondják — még fel-található lenne.*) Sötét, fekete szőrükről, s mint minden nemes fajta lovat, arról ismerhetni meg őket, hogy iváskor térdeiket nem hajtják meg.

Az igaz, hogy napjainkban a nemzetnek sok teendője, sok megmenteni valója van; ott van a többek közt lelkünket az elmulasztásokért megtámadott, a bü-nös lélek legnagyobb kínjával terhelő vétek: a csángók megmentése ügye; ott van a megyék egyes helységeiben már-már eloláhosodott magyarok megmentése kérdése stb.;... de van nekünk sok eredeti emberünk, a kik elég gazdagok, de van kik a nemzetért s annak szent ügyeiért nem adnak egy pipa dohányt; de szenvedélyeikért, egy régi, sajtáságos alaku pipa-, egy buldog-, agár-, kopó-, vizsláért, puska és lovakért stb. képesek nagyon sokat kihányani, elveszteni! Ezeket, ha valaki e lapok olvasói közül ilyen fajta uri embert ismer s szeszélyei nevelésére-befolyással bír: a nemzetnek reá beszélve, hogy szerezzen egy néhány ily féle anyakanczát és mént, s e fajta székely lovakat mentse

*) Tudtunk szerint a Gyimes-, Tölgyes- és Békás-szorosok legelőin is tenyésztik kiváló tisztaságban az eredeti székely lófajt.

meg az elenyészéstől, eltűnéstől; az ilyen ember és hazafi — mondjuk — a nemzetnek nagy szolgálatot tenne, addig is, míg az ily féle ügyekre is reá kerülne a dolog.

Nem marad most hát más út és mód hátra, mint, hogy felkérjük ezen ügyben Mikó Mihály, nemes Maroszlók főkirálybíróját, mint a székely nép igaz, hű fiát, ki a székelyekért annyit küzdött, hogy gondoljon ezen ügyre s tekintélye s befolyásával hasson oda, hogy a jövő évekre, a szeptember havában, rendesen kiállítani s államdíjjal jutalmazni szokot tenyész-lovak díjazási rovatában legyen a székely lófaj díjazására is egy szép államdíj kitűzve, hogy így a székely lófaj, ha még lehetséges, valamiképen a végelenyészéstől ily uton megmentessék s továbbra is fenntartassék.

Ajánljuk ezen ügyet minden hű hazafi figyelmébe.

Száva F.

Nyilt-tér.

Színházi jelentés.

Mély tiszteletben értesítjük a n. é. közönséget, miszerint jövő szombaton augusztus 31-én és szeptember 1-jén egymás után következő két napon a színházban (redout) színi előadással összekötött hangverseny fog tartatni, magyar és román nyelven — melyre tisztelettel hívja fel a n. é. közönséget.

Brassó 1873. aug. havában.

Tóth Jenő

és

J. D. Janescu

szin- és ének-művészek.

Ideiglenes szerkesztő: Herrmann Antal.

Becsi tőzsde és pénzek Brassóban augusztus 28.

	Pénz.
Osztr. nemzeti adósság ezüstben	71 30
„ „ „ papirban	66 25
1860-ki sorsj. kölcsön 100 frt.	104 30
Nemzeti bank részvény	877 —
Hitelintézet „	343 30
London	109 60
Ezüst	168 25
Napoleon'd'or	8 74
cs. k. arany	5 25
Lira	10 10
Magyar földteherm.	81 25
Bánáti	81 —
Erdélyi	79 25
Porosz tallér	1 65
Ikosár	1 67
Rubel	1 66

BRASSÓBÓL SEGESVÁRRA

a vaspályához szállítandó

gyors szállitmányok

felvételére az itteni czéget

J. L. & A. HESSHAIMER

nyertük meg.

A t. cz. közönség e szerint tisztelettel kéretik, a szállítandó tárgyakat az említett üzletben (lőter 91. szám) feladatni; azoknak onnan való elvitele mindig az illető elindulási napok előtt történik.

A segesvár-brassói gyors-szállítási intézet igazgatósága.

113 2—3

Gyorskocsizás megnyitása.

Brassó és Segesvár (a m. keleti vasut végállomása) között folyó év Augusztus hó 4-étől kezdve hetenkint háromszor gyorskocsi közlekedik és pedig:

Brassóból Segesvárra:

Hétfőn, Szerdán és Pénteken reggeli 5 órakor a „Hôtel Bukarest“-ből. Segesvárra érkezik estve 7 órakor.

Segesvárról Brassóba:

Kedden, Csütörtökön és Szombaton reggeli 8 órakor. Brassóba érkezik estvéli 10 órakor.

Díj: személyenkint **10** o. é. fr. 30 fontnyi szabadmálhával.

Az igazgatóság.

99 8—15 Fölvétel Brassóban a „Hôtel Bukarest“-ben.

Az alólírtak a magas kormánytól engedélyeztetett

fiuintézetében

felvétetnek növendékek, kik a helybeli nyilvános iskolákat látogatni vagy valamely osztályra előkészülni szándékoznak. Ugyanott idegen nyelvekben, mint francia, angol és olaszban továbbá zenében is oktatást nyerhetnek. A tanfolyam Szeptember 1-jén kezdődik. Tantervek ingyen.

Henri Burchez,

120 1—2

gymnasiumi tanár.

PÁLYÁZAT.

Háromszék-barátosan a községi iskola egyik tanítói állomására pályázat nyitattik.

Évi fizetés 300 forint, természetben szállás vagy annak megfelelő lakilletmény.

Pályázni kívánók kéretnek tanítóképesítő oklevéllel felszerelt folyamodványukat f. évi sept. hó 20 áig alólírthoz megküldeni.

Zene kertészlet és tornászletban jártassággal bírók előnyben részesítetnek.

U. p. Kovászna.

Balog István,

115 2—3

iskola-széki jegyző.

Pályázat.

A Csik-ujtúsnád- és verebesi községi tanítói állomásokra pályázat nyitattik.

Evi fizetés mindkét helyen 300-300 frt. szabadlakás vagy ennek megfelelő lakilletmény.

Pályázni kívánók kéretnek, tanképesítő oklevéllel felszerelt folyamodványukat f. évi szeptember hó 20-ikáig alólírthoz megküldeni.

Zene, kertészlet és tornászletban jártassággal bírók előnyben részesítetnek.

U. p. Csik-szentmárton.

Konez István.

117 2—3

plbns. és iskolaszéki elnök.

KIADÓ LAK.

A főtéren 89-dik szám alatti sarokház emele tében a lőterre szolgáló szép lakosztály, amely áll: 3 szoba, konyha és éléskamara-ból, ahhoz tartozó padlás, pincze és külön fatartó-pinczével, folyó évi Szt. Mihály nap-tól 1873-dik év Szt. Mihály napjáig terjedő egy évre, illő feltételek mellett kiadó. Bővebben értekezhetni

BÁNYAI BOGDÁN

119 2—3

PÁLYÁZAT.

Háromszék-csoportban a községi tanítói állomás üresedésében van.

Evi fizetés 300 frt. és természetbeli szállás vagy ennek megfelelő lakilletmény.

Pályázni kívánók kéretnek tanítóképesítő oklevéllel felszerelt folyamodványukat sept. 20-ikáig alólírthoz megküldeni.

Zene, kertészlet és tornászletban jártassággal bírók előnyben részesítetnek.

U. p. Kézdi-Vásárhely.

Gyergyai Simon,

iskolaszéki elnök.

116 2—3

Eladó ház.

Az alsó-ujtúsnádban a 418-ik számú lakház szabadkézről eladó, a vételárnak csak egy részét kell kifizetni, bővebb felvilágosítást ad a „Nemere“ szerkesztősége.

114 2—3

Pályázat.

Háromszék sepsi-szentkirályban a községi iskola két tanítói állomásra pályázat nyitattik.

Evi fizetés 300-300 frt. természetben szállás vagy ennek megfelelő lakilletmény.

Pályázni kívánók kéretnek, tanítóképesítő oklevéllel felszerelt folyamodványukat f. évi szept. 20-dig alólírthoz megküldeni.

Zene, kertészlet és tornászletban jártassággal bírók előnyben részesítetnek.

U. p. Sepsi-szt.-györgy.

Sükösd János.

iskolaszéki elnök.

118 2—3